

మూడంతస్తుల మేడమెట్లు మెల్లిగా ఎక్కి ఆఫీసు తలుపుకి లోపల గెడపెట్టి కోటు కొక్కానికి తగిలించి, కుర్చీలో కూలబడి కాళ్ళు రెండూ బల్ల మీదకి బారజాపి బరువుగా నిట్టూర్చేరు ఖిడతంబొట్లు మేష్టారు.

అక్కడక్కడ అవురూపంగా వున్న అరడజను వెంట్రుకలని మునివేళ్ళతో దువ్వుకుంటూ ఎదురుగా వున్న గాజద్దాల కిటికీలోంచి శూన్యంలోకి కళ్ళవృగించి చూస్తూ తూర్పువ్నాడాయన. ఏయిర్ కండిషనర్ సన్నటి బుసతో చల్లటి గాలిని గదిలోకి వంపుతున్నప్పటికీ, ఎప్పుడూ ఏర్పలంగా వుండే మాస్టారి విశాలమయిన నుదురు చిరుచెమటలతో చెమ్మగిల్లింది.

లంచి నమయానికని తెచ్చుకున్న స్లాస్కులోని కాఫీ కప్పనిండా పోసికాని కానేగేరు. కుర్చీలోంచి లేచి ఆఫీసు గదిలోనే బోసులోని పులికొంతనేపు తిరిగారు. తక్షణ కర్తవ్యం తేల్చుకోలేక మళ్ళా కుర్చీలో కూలబడ్డారు.

చేసి చిన్న చిన్న సంఘటనలలో ఆసామాన్యత కనిపిస్తుంది మిడతంబొట్లు మేష్టారి మనో నేత్రానికి. ఈ సమర్థతని దొరతనం వారు వారుకో దంచేరు.

ఈ విశ్వానికి అయిదవ కొంత వున్నా

అప్రవృంధం అవ్వాలి!

వే. వే. మూర్తి.

ఆ రోజు ఉదయం సంగతి: తూరుపు తెల్లవారుతోంది. ప్రత్యూషపు లేత కిరణాల వెచ్చదనంతో జీవకోటిలోచైతన్యం పెరగడం మొదలయింది. పెరట్లో తులసి కోట దగ్గర మామ్మ. మమ్మలే సర్వశీర్షాని యన్యధ్యే సర్వ దేవతాం యదగ్రీ సర్వవేదాకృ తులసిం త్యాం నమామ్యహః అంటూ పొద్దుటపూజపూర్తి చేస్తున్నది. అప్పుడే వ్యాయామ స్నాన సంద్యాదులు పూర్తి చేసుకొని మిడతం బొట్లు మేష్టారు గృహిణితో కబుర్లు చెబుతూ కాఫీ సేవిస్తున్నారు. వీరి వరండాలో వున్న బల్ల పుయ్యాలలో కూర్చొని. నాన్నగారు ఎవరి జాతకాన్నో మరమ్మత్తు చేస్తున్నారు. సలక్షణంగా యిలా సాగి పోతున్న కార్యక్రమం కాస్తా. కాఫీ

కప్పు వేపు చూస్తూ. చిరంజీవి కేజవల్ గ చేసిన కామెంటుతో కుంటువడింది. గుంట వెదవ, ఇలాగ, అలాగ కాదు ఏటం బాంబులా వదిలేడు. తారత యుద్ధంలో ఆశ్వద్ధామ వదిలిన బ్రహ్మస్త్రంలా. చిరంజీవి మాటలు మిడతంబొట్లు మేష్టారిని ఎక్కడికి వెళ్ళినా వెంటాడుతున్నాయి. మరొకడు, మరొహదూ అయితే, యీ రోజుల్లోమన కుర్రకాడు కూనే అర్థంలేని ఊతవదాల్లో ఇదోహటను కునేవారు కాని మిడతంబొట్లు మేష్టారు ఏదో సామాన్య మయిన ఉల్కాగదయితే ప్రభుత్వంవారు ప్రత్యేకంగా అహ్వానించి రక్షణ కాలిలోని కాస్త్రవేత్తంపిల్చిందికి నాయకుడిగా నియమించి వుండేవారుకాదు; ఏ ఆంధ్రయాని వర్షిటి కేంపస్ లోనో అలా రాటపుతూ వుండేవాడు. దైనందిన జీవితంలో ఏదో సామాన్య మయినదని అందరూ నిర్లక్ష్యం

దని ప్రతిపాదించి. దానిని సమర్థిస్తూ. ఆ మధ్య ఆంధ్రాయానివర్షిటిలో వున్న రోజులలో, ఆయన కొన్ని వ్యాసాలు ప్రచురించేరు. ఈ ప్రవచనం త్రిమాత్రకం అని మనందరికీ తెలిసిన విషయమే. పొడుగు, వెడల్పు, ఎత్తులతోబాటు కాలం కూడ ఒక ప్రాథమిక మయిన కొంతేనని ప్రతిపాదించి. అయిన్ స్టయిన్ ప్రవచనాన్ని ఒక పూపు పూపేసేరు. ఈ సిద్ధాంతానికో కొత్త మెలిక పెట్టేరు మిడతంబొట్లుగారు. నిజానికి, యీ విశ్వానికి అయిదో కొంత వుందన్న ఉద్ఘాటనే యీ మెలికకు మూలం! యూనివర్సిటీ క్లబ్బులో డ్రిడ్డి ఆడకుండా, తన మానాన్న తన చేసుకు పోతున్న రిసెర్చి ఫలితాలు పదిమంది కళ్ళబడ్డాయి. సమర్థులు, శ్వేత వర్ణులు అయిన కాస్త్రవేత్తలు కొందరు "బెరా!" అన్నారు. అని ఊహకున్నారా;

KWB

అం

“మిడతం బొట్టుగారి సిద్ధాంతాలు చదివి అర్థం చేసుకోడానికి వంచేదియాలచాలవు. దివ్యదృష్టి వుండాలి” అని వ్యాఖ్య వ్రాసిన ఒక దొర. వ్రాసి వూరుకున్నాడా : “A Sixth Sense is Required to Appreciate the Fifth Dimension” అని ఇంగ్లీషులో చమత్కరించేడుట. “మీ తిలుగు ఇటాలియన్ లా వుందిస్యీ” అని ఒక దొరగారు అబ్బుర వడేసరికి, ఇది నిజంగా పొగడైనా లేక మనవి కాని వెటకారం చేస్తున్నారా అని ఆలోచించ కుండా.

తృళ్ళిపడి ఆనందించిన ఆంధ్రుడిలా అదిరి వడింది నయాదిల్లీ :- మిడతంబొట్టు గారి మీద దొరగారు వ్రాసిన వ్యాఖ్య చూసి అదరివడి ఢిల్లీ పిలిపించింది. పిలిపించి వసవి నొకదానిని యిచ్చి గౌరవించింది. టూకీగా ఇదీమన కదానాయకుడి పూర్వ గాథ.

పులి కడుపున పిల్లి పుడుతుందా : మిడతంబొట్టు గారి వంశోద్ధారకుడు పసి తనంలోనే సరిమళించ సాగేడు “ఏమండీ! దివ్యదృష్టిగారూ!” అని తనను ఎవరయినా ఎగతాళి చేస్తూ నంబోదిస్తే, తేలికగా నవ్వి సారేసే మనిషి. తన కుమార రత్నానికి అదే శక్తి వుండేదేమోనని అప్పుడప్పుడు

అనుమానించక పోలేడు. ప్రతి తండ్రి తన పిల్లలకి నోబెల్ బహుమానం రావాలని కోరుకొనడంలో తప్పేమీ లేదు. తను సాధించలేని ఆశయాలని తన సంతానం అయినా సాధించాలని ఆశించడంలో అబ్బురం అంత కంటే లేదు. మిడతం బొట్టు ఇటువంటి మానవ దౌర్బల్యాలకి అతీతుడు కాడు. కాని చిరంజీవికి దివ్య దృష్టి వుండేమోనని అనుమాన వడడానికి పుత్ర వాత్సల్యం కంటే అతీతమయినవి, బలమయినవి అయిన ఆధారాలెన్నో వున్నాయి. మచ్చుకి ఏడాది క్రితం సంగతి, ప్రభుత్వపు పని మీద పై వూరు వెళుతూ వుంటే “వర్షం పడేట్టు వుంది.

సూక్ష్మకథలు

జీవితం అనే మాల ఎప్పుడయినా వాడి పోవచ్చు కనుక సాధ్యమైనంతవరకు మంచి పుష్పాలనే ఎన్నుకొని మాల కట్టుకో.

—పండిట్ నెహ్రూ

* * *

తత్వవేత్తలు పాలకులై తే తప్ప మానవ జాతికి సుఖం లేదు.

—స్టేట్స్

* * *

పలుకుబడి అదం లాంటిది. ఒకసారి పగిలితే అది ఉపయోగించదు.

* * *

దేని స్థానంలో అది ఉంటేనే ఉపయోగం. ఉద్యానవనంలో ఆవు ఉండడం ఏం లాభం?

* * *

తక్కువవాడే మోసగిస్తే అది దారుణమైన నేరం. ప్రభుత్వాలు, ప్రముఖులు చేస్తే అది రాజకీయ తంత్రం, మంత్రాంగం.

—దేవులపల్లి క్రీష్ణశాస్త్రి

* * *

హక్కులనేవి నాటిని కాపాడుకోగలిగే శక్తి వున్న వారికే వుంటాయి.

* * *

ఈ తరం పోతుంది. మరో తరం వస్తుంది. ప్రద్వి మాత్రం స్థిరంగా నిలచి వుంటుంది.

—టర్న్ బెస్ట్ మెంట్

* * *

జీవితానికి ఒకే గమ్యం మరణం.

—సిగ్మండ్ ఫ్రాయిడ్

* * *

సేకరణ: పి. రామసీత

రెయిన్ కోటు. గొడుగు పట్టుకెళ్ళండి నాన్నా!" అన్నాడు. వెళ్ళేది ఎడారిలోకి. అక్కడ దళాబ్దికో జల్లు పడితే అది వ్రతి కంలో పతాకశీర్షిక నదిష్టించే వార్త. అటు వంటి ఎడారిలో కుండపోతగా వర్షం కురిసిందా నాడు. ఇటువంటి చిల్లరమల్లర సంఘటనలు ఇంకా ఎన్నో జరిగాయి. మిదతంబొట్లు గారి తార్కికమయిన బుద్ధికి ఇలా చెదురు మదురుగా జరిగిన సంఘటనలలో కొట్టొచ్చినట్లు ఒక బాణీ కనిపించ సాగింది. నెమ్మదిగా ఒక అనుమానం పుట్టింది. పుట్టి, పురుగుల, గొంకడం మొదలు వెట్టింది.

చంద్రుడు గుడి కట్టినా, కీచురాయి కూతకూసినా. సముద్రం హోరు వెట్టినా వరం వడుతుందని మామ్మ జోస్యం చెప్పేది. ఆకాశవాణి వారు చెప్పినప్పుడల్లా వరం వడుతుందని భరోసా ఏమీ లేదు కాని మామ్మ చెబితే వరుణ దేవుడు బెంకలు కొట్టుకుంటా వచ్చేవాడు. అంత మాత్రం చేత మామ్మకి దివ్యదృష్టి వుందని తను ఎప్పుడూ అనలేదే! చిరంజీవి పద్ధతికి, మామ్మ పద్ధతికి హస్తమతకాంతరం తేడా వుంది. అడిగిన వాళ్ళందరికీ, అడగక పోయిన కొందరికీ, కుల మత భేదాలు చూపకుండా. మామ్మ తన జోస్యాన్ని ఉచితంగా పంచి వెట్టేది. ఉత్తుత జోస్యం చాలామంది చెబుతారు. భవిష్యత్తుని తెలిసికొన్న తర్వాత. ఆ భవిష్యత్తు తన కళ్ళ ముందు వెడుతూ వుంటే, నాటకాన్ని చూసే ప్రేక్షకుల్లా. స్తబ్ధుగా కూర్చోవడం ఆవిడకి ఇష్టంలేదు. వర్షం వడే సూచనలు బొత్తగా వూజ్యం అయితే, వెంటనే అవదాని గారికి కబురంపి, ఈశ్వరుడికి సహస్ర ఘటాభిషేకం చేయించేది. వేసవికాలంలో చెట్లన్నీ కదలకుండా సిపాయిల్లా నిలబడి వుంటే. గుమాయింపు తగ్గదానికవి. "దూ గారీ! దుప్పన్నగదే. పాటి మీద గారీ. పాత్రా గారీ!" అని బుజ్జగించేది. టూకీగా చెప్పాలంటే. భవిష్యత్తుని లోక కళ్యాణార్థం మరమ్మత్తు చెయ్యడానికి వెనక తీసేది కాదు ఆమె. ఈ అంతే నాన్న గారిలోనూ వుంది. ఆయన జాతకాలు మరమ్మత్తు చెయ్యగలరు. లేకపోతే ఏమిటి చెప్పండి! గ్రహమాలికా యోగం చుక్కలో తప్ప

పోయి. బంగారం ముట్టుకుంటే మట్టి అవుతూ వున్న ఒక దైవోపహతుడి జాతకం. గ్రహస్థానాలు కొన్ని మరమ్మత్తు చేసి, ఆ జాతకుడిని ఆమెరికా ఎలా పంప గలిగేరు ఆయన! చాల మంది దీనిని 'అటోనజషన్' అని రాణి వద్దారు. ఏది ఏమయినా ఇదేదో వంశపారం పర్యంగా వస్తూ వున్న అంశంలాగుంది కావీ.....

'పోలికలు ఎక్కడికి పోతాయి!' అని మిదతంబొట్లు సమర్థించుకొని చాలరోజులు వూరుకొన్నాడు. కాని కుర్రాడి బాణీ కొట్టొచ్చినట్లు కనిపిస్తూ వుంటే! "ఒరే! నాన్నా!! నైన్ డవున్ ఎంత లేటవు తుందిరా?" అని మీరు ఎంత బుజ్జగించి అడగండి. రయిల్వే వారికెంత తెలుసో, వీడికి అంతే తెలిసేది. బిక్కమొహం మాత్రం జవాబుగా మిగిలేది. లేకపోతే ఏ గిండ్రిలోనో గుర్రాల మీద కాసేసి, ఈసాటికి మేలిమి బంగారపు టిటికలతో మేడ కట్టక వుండే వాడో తను! ఎప్పుడో ముక్తసరిగా మూడు ముక్కలు చెబుతాడు. అది భవిష్యత్ పురాణమో, బుకాయింపో మిదతంబొట్లు గారికి తెలిసి పోయేది.

ఇంతకీ చిరంజీవి ఏమన్నాడంటే. "బ్రహ్మాండం బద్దలవుతూంది నాన్నా!" అన్నాడు. ఇదేదో కొంపలంటుకు పోయే విషయం కాదు కదా అని, తను వెంటనే పెద్దగా పట్టించుకోలేదు. కాని. రాసురాసు ఆ మాటలు తనని వెన్నాడుతూ వస్తూన్నట్లనిపించింది. ఆ మాటల్లో ఏదో అంత రార్థం వుందని తన అంతర్వాణి హెషిస్తోంది. దైవరు కారు తోచతూ వుంటే వెనక సీట్లో కూర్చున్న మిదతంబొట్లు మేష్టారి మనోసాగరంలో, ఉత్తుంగ తరం గాలు వడి లేస్తున్నాయి. మనస్పిలా మధన పద్దప్పుడల్లా, ఓంకార శబ్దం మీద దృష్టిని కేంద్రీకరించి, కూన్యంలోకి చూడటం ఆయనకి అలవాటు. ఈరోజూ అదే చేశారు ఆయన. ముందస్తుగా, కంటి ముందు ఏదో నలక లాంటిది వెలుగు కనిపించింది. ఆయన కళ్ళు సులుసుకున్నారు. ఆ నలక అక్కడే వుంది. మధ్య వేలిని కంటిరెప్ప మీద వుంచి నెమ్మదిగా ఇటూ, అటూ గుడ్డుని నొక్కారు. ఆశ్చర్యం! ఆ నలక స్థాన ప్రళంశం చెందలేదు. అక్కడే వుంది.

కలుషితం

అంచనా

“రేపు నా పెళ్ళి చూపులు. సువ్యవస్థ తప్పక రావాలి” అన్నాడు ప్రసాద్.
 “అలాగే లేరా” హామీ ఇచ్చాడు ప్రాణ సేహితుడు సుందరమూర్తి.

కనిపించిన ప్రతి మగవాడి అందాన్ని బట్టి ఆతని చెల్లెలి అందాన్ని ఊహించి చెప్పేవాడు ప్రసాద్.

ఈ విషయంలో మూర్తి ఎప్పుడూ ఓడిపోతుంటాడు. “నేను ఓడిపోతే వెయ్యి రూపాయలిస్తా” అంటుండేవాడు ప్రసాద్.

మరుసటి రోజు అంతా పెళ్ళి చూపులకు వెళ్ళారు.

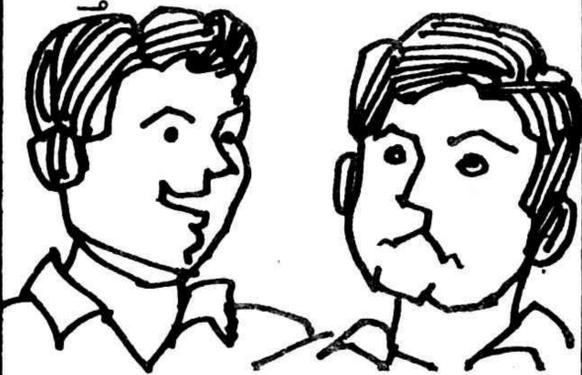
అమ్మాయిని నెమ్మదిగా తీసికొచ్చి కూర్చోపెట్టారు.

నెమ్మదిగా తలెత్తి చూశాడు ప్రసాద్.

అక్కడ కూర్చోన్నది అమ్మాయి కాదు. అబ్బాయి.

కొంచెం నల్లగావున్నా అందవిహీనంగా మాత్రం లేడు

“ఏరా అలా అయిపోయావ్. ఆతను అమ్మాయి అన్నా. ఆమె అందాన్ని ఊహించుకొని నచ్చిందోలేదో చెప్పు.” అన్నాడు మూర్తి

శిలాప్రతిమలా కూర్చుండి పోయాడు ప్రసాద్. అప్పుడే తీసుకొచ్చిన అమ్మాయిని చూసి కనురెప్ప వేయడం మరచి పోయాడు.

అమ్మాయి బాగుండదని ఊహించుకొన్న ప్రసాద్ ఓడిపోయాడు.

“ఏరా వెయ్యిరూపాయలిస్తావా” చెవిలో గొణిగాడు మూర్తి ఎలాగైతేనేం గెలిచాననుకుంటూ.

“పదివేలు యిస్తాను” అంటూ నాలిక కరుచుకొన్నాడు ప్రసాద్.

[మూర్తి ఎలాగైనా పందెంలో గెలవాలన్న ఉద్దేశ్యంతో ప్రసాద్ కు కాబోయే మామగారితో కలిసి నాటక మాడిన సంగతి ప్రసాద్ కు తెలియదు పాపం]

—గుంపర్తి శ్రీనివాసమూర్తి

అంతే కాదు. కొద్ది కాలంలో ‘ఇంతింతై వటుడింతై’ అన్నట్లు ఆ వెలుగు శంఖాకారంలో అలా.... అలా.... పొగుతూ అనంతంలోకి కలిసి పోయింది. భూస్వామనే నల్లటి కొండలో, వెలుగుతో దొంచిన గుహలాగుంది ఆ ఆకారం ఇప్పుడు! తను మాత్రం ఆ సొరంగపుటివలి దరివి వున్నాడు. నూతిలో నుండి వచ్చినట్లు, ఆ సొరంగపుటదరి నుండి, అవ్యక్తమయిన ఓంకార శబ్దం లాంటి శబ్దం ఒకటి వినిపించ సాగింది. ఒక్కసారిగా తలలో పోటు వచ్చినట్లుంది. శరీరంలోని శక్తి నంతటిని కూడ గట్టుకొని, మనస్సుని ఆ శబ్దం వై పేకేంద్రీకరించారు మిడతంబొట్లు మేష్టారు. ఓంకారంతో మొదలయిన శబ్దం నెమ్మదిగా విశదం కావచ్చింది. “మీ భవిష్యత్తు, మీ లోకం, మీ సూర్యు.... నవ నోవ....” మాటలు వినబడుతున్నాయి కాని, కారు హారస్లు, రోడ్డులోని రోద, వీటిలో ఆమాటల భావం ప్రస్ఫుటమవలేదు. తమాషా ఏమిటంటే ఏదో ఆకాశంలో చూస్తూ వున్న సొరంగం నుండి వస్తూవున్న శబ్దంలా లేదని, తన అంతర్వాణి, తనని దేని గురించో హెచ్చరిస్తూన్నట్లునిపించింది.

“బాబుగారూ! ఆపీసుకి వచ్చేకాం” అన్న దైర్ఘ్యమూ మాటలు మిడతంబొట్లు గారి ఆలోచనలకి అంతరాయం కలిగించి, అనంతపుటవదులనుండి ఈ లోకానికి తీసుకొని వచ్చేయి.

కారు దిగి, మేడమెట్లు ఎక్కి, ఆపీసులో అడుగు పెట్టేరన్న మాటేగాని, మిడతంబొట్లుగారి మనస్సు మాత్రం మన లోకంలోకి రాలేదు. కళ్ళెం లేనిగుర్రంలా పరివరి దిశలలో వగుగులు తీస్తోంది. ఏదో కుర్రవాడి కొంటె కూతలనే పునాదుల మీద తను నిర్మించిన ఊహాసౌధాలని తలుచుకొని తనలో తానే ఒకసారి నవ్వుకుని, ఈ లోకంలో వర్షాను మిడతంబొట్లు, కాని నుదుటిమీద చిరు చెమట; కాళ్ళలో నీరసం; రెండోకప్పు కాపీ కూడ ఏమీ పని చేసినట్లు లేదు. హృద్రోగం కాని రాలేదుకదా! ఎందుకయినా మంచిదని వైద్యుడికి పోసు చేసి, ఆసుమానాన్ని వెల్లడి చేశారు.

“హార్టు ఎటాక్ ఎవరెవరికి ఏయే సమయాల్లో వస్తుందో నేను చెప్పలేకపోవచ్చు

గాని, మీకు మాత్రం రాదని హామీ ఇవ్వగలను” బిగ్గరగా నవ్వుతూ అన్నారు డాక్టర్ శర్మ “ఒక్క వలచని శరీరం దూమపానం చెయ్యరు, విస్కీ వగయి రాలు సేవించరు. మీకు హార్టు ఎటాక్ ఏమిటంటే! ఎందుకయినా మంచిది. ఒకసారి ఫిజికల్ చేస్తే సరిపోతుంది. సాయంకాలం ఆపీసుకి రండి.”

డాక్టరుగారు చెప్పిన దైర్ఘ్యపు మాటలకి గుండె దైర్ఘ్యం చేసికొని ఆపీసులో పనికిఉపక్రమించేరు మిడతంబొట్లు. కాని పనిమీదకి మనస్సు పోవడంలేదు. కాళ్ళు రెండుబల్లమీదకి వేసి, సి వెర్ చెయిర్ లో వెనకకి జారబడి, కళ్ళు మూసుకొని కూర్చున్నారు. అలా ఎంత సేపు కూర్చున్నారో ఆయనకే తెలియదు. ఇంతలో, కంటికెదురుగా వున్న దృక్ క్షేత్రంలో ఏవేవో వింత వింత కాంతులు కనిపించ సాగాయి. ఆ కాంతులలో నేతి డీపం అంతటి వెలుగు కనిపించింది. మళ్ళా అదే శంఖాకారం.... సొరంగం.... అనంతం! ఆ అనంతపుటావలి అంచు నుండి, మళ్ళీ అదే శబ్దం. పోతే, ప్రకాంతంగా వున్న యీ వాతావరణంలో ఆ శబ్దం స్పష్టంగా వినిపిస్తోందిప్పుడు.

“మీ ప్రపంచం బ్రహ్మాండమయిన ప్రమాదానికి లోనవుతోంది. మీ చాక చక్యం, మీ ధూరదృష్టి, మీ తెలివి తేటల మీదే మీ మనుగడ ఆధారపడివుంది.” అన్న మాటలు మిడతంబొట్లు గారిని ఆశ్చర్య చకితుణ్ణి చేశాయి. తనెవరితో మాట్లాడుతూ నట్లు? అయినా యిప్పుడు ఈ ప్రపంచానికి వచ్చిన ఆపద ఏమిటి? నిలకడలేని మనస్సు తనతో చెలగాటాలు ఆడుతున్నదా? పౌర పాటున తను కావీ ఎల్. ఎస్. డి. వంటి రసాయనిక పదార్థాలేవీ తిన లేమకదా! తను నిజంగా ఎవరితో నయినా, మాట్లాడుతున్నాడా? లేక తనలో తనే మాట్లాడుకుంటున్నాడా? ఈ ప్రశ్నలకి సమాధానాలు కావాలి!

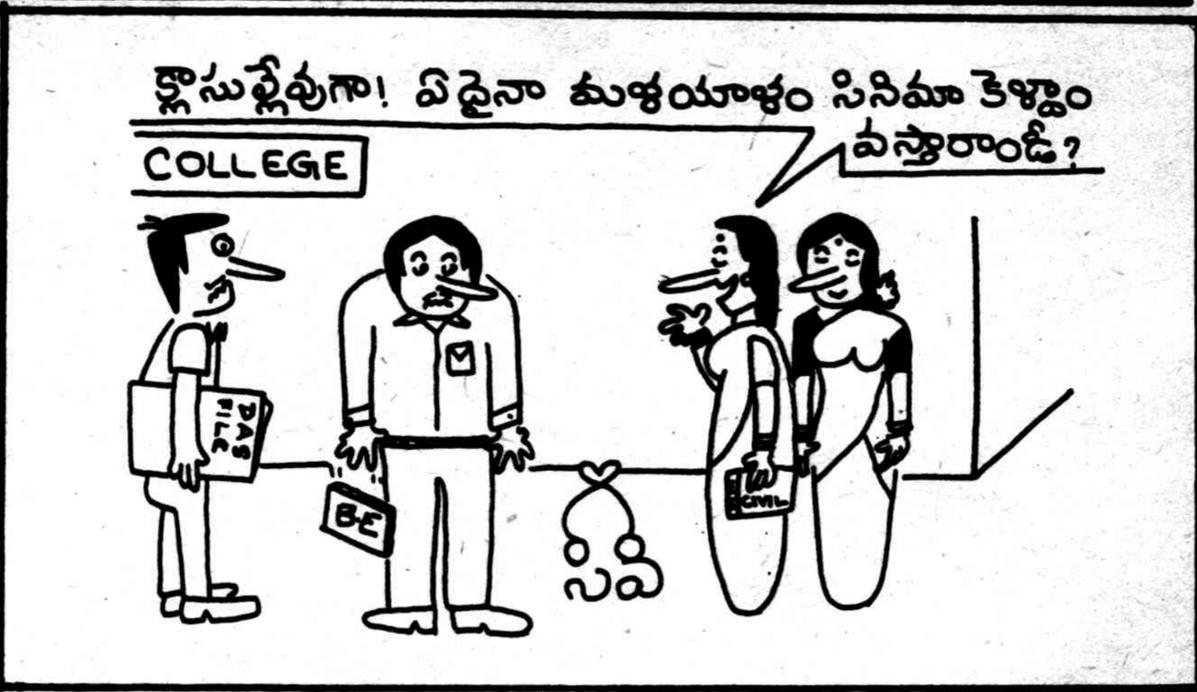
“ఎవరు మీరు? ఎక్కడినుండి మాట్లాడుతున్నారు? నాతో ఎలా మాట్లాడు గలుగుతున్నారు?” అని ఆత్మతగా అడిగారు. ఆహా! హా! అడగలేదు. అడుగుదామని అనుకుంటున్నారు. ఇంతలోనే....

“మేము మీ లోకంవాళ్ళం కానేకాము. మీ సూర్యమండలానికి దరిదాపు పవకొండు

కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో వున్నాము మేము. మా ఆకాశంలో వున్న సూర్యుడు కంటే మీసూర్యుడు క్రైవారంలోను, కాంతి లోను చాల మిన్న. అతి కొద్దికాలంలో మీ సూర్యుడి కాంతి సూరింతలు పెరిగి పోతుంది. ఆ సందర్భంలో మీ సూర్యుడు పేలిపోయి పటా వంజాలయి పోయే అవకాశాలు లేకపోలేదు. అప్పుడు, ఆ సూర్యుడికోసాటు, మీ గ్రహమండలాలన్ని అదృశ్యమయి పోతాయి. మీ సంస్కృతిని రక్షించు కోవాలంటే మీరు క్రమంగా మరొక చోటికి వలస పోవాలి."

చెలిపోనులోని మాటల్లా స్పష్టంగా వినిపిస్తూ వున్న కద్దం మిడతంబొట్లుగారి మేధకి అగ్నిపరీక్ష అయి కూర్చుంది. వివృత్తి కాని అనుమాన తరంగాలు ఆయన మనోసాగరంలో ఉవ్వెత్తున లేస్తున్నాయి. భూలోకం అంతా భస్మం అయిపోతుందా? యుగాంతం సమీపించిందా? ఈ విషయం ప్రభుత్వాధికారులతో ప్రయవేటుగా సంప్రదించాలా? ప్రజలందరికీ ప్రతికల ద్వారా తెలియజేయాలా? ప్రజలంతా గాఢాపదీ దొమ్మి చేస్తారేమో? లేక సజావుగా ఆలోచించి, ఆనన్నమవుతూ వున్న బృహత్ ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కోడానికి, ప్రపంచంలోని ప్రజలంతా కక్షలూ, కావేళాలూ కప్పెట్టుకొని సోదరభావం చూపుతారేమో? ఈ సందర్భంలో నయినా ఈ ప్రపంచానికి 'కాంతి' లభిస్తే? కాని ఇటువంటి విషయం నలుగురి చెవినా పడితే మరో చిక్కు వుంది. ప్రతికల వారినుండి తుంటరి వెదవలవరకూ, ప్రతివాడు నవలక్ష ప్రశ్నలు వేస్తాడు. వీటన్నిటికీ కాకపోయినా, కనీసం కొన్నిటికయినా సమాధానాలు కనుతయారుగా వుంచుకోవాలి. లేకపోతే, తన వరువు ప్రతిష్ఠలు పూర్తిగా గంగపాలయి పోతాయి. ఇలాంటి తర్జన భర్జనలతో మిడతంబొట్లుగారి మస్తిష్కం మిషనులా పనిచెయ్యడం మొదలుపెట్టింది. ఆగంతకమయిన కబ్బాన్నుద్దేశించి ప్రశ్నల వరం కురిపించేడు.

"మీరు మాకు పదకొండు కాంతి సంవత్సరాల దూరంలో ఉన్నట్లయితే మీ మితోచెలిపోనులో మాట్లాడినట్లు వాదన గలగడం అసంభవం! మీవార మా చేరడానికి పదకొండు సంవత్సరాలు, నా మా

దానం మీకు చేరేసరికి పదకొండు సంవత్సరాలు. ఈ లెక్కని సంభాషణ కుదరదు. అంతేకాదు. ఇరవై రెండు సంవత్సరాల క్రిందటి మా సూర్యుడి పరిస్థితిని గమనించి, ఇక కొద్ది కాలంలో జరగబోయే విషయాన్ని...."

"రాతి యుగం! రాతి యుగం!! మా పూర్వీకులు కూడా ఇటువంటి కుతర్కంతో కొన్ని శతాబ్దాలు కొట్టుకున్నారు. మా వాళ్ళు కాంతి వేగంతో సమామయిన వేగంతో వాకేతాలు వంపడం అసాధ్యం అన్నారు. ఈ వికాల విశ్వంలో ఉన్న కొట్ల కొద్ది ప్రపంచాలు, ఒకరి సంపర్క మింకొకటికి లేకుండా, మహాసముద్రం లోని ద్వీపాలలా ఒంటి పిల్లి రాకాసులలా వుండ వలసిందేనన్నారు. అంతర్ ప్రపంచ సంభాషణలు అసంభవం అన్నారు. 'కాంతివేగం' అనే అవధి చే నిర్మింపబడ్డ ఖైదులో బందీల మన్నారు. ఇలా కొన్ని శతాబ్దాలు గడిచేయి. వాకేతాల వేగం కాంతివేగంతో సమానం కాక పోయినా కాంతివేగాన్ని మించిన వేగంతో వాకేతాలు వంపగలమా అన్న ఆలోచన వచ్చేసరికి చాలకాలం పట్టింది."

"మీరనేది వారా ప్రసారం కాంతి వేగాన్ని దిగమించి చెయ్యడం సుసాధ్యమే నంటారు? కాంతి వేగంతో సమానం కాకుండా వున్నంతసేపూ చిక్కేడి లేదంటారు? అంతేనా?" ఈ ప్రశ్న అడుగుతూ వున్నప్పుడు బెక్సాన్ యూనివర్సిటీలో వున్న ప్రొఫెసర్ సుదర్శన్ గారి 'జేకయాను' సిద్ధాంతం మిడతంబొట్లు గారి బుర్రలో మెదిలింది.

"అవును!" ఆకాశవాణి పలికింది. "ఈ మహావిశ్వంలో అవధిలేని వేగంతో ప్రయాణం చేసేది ఏది? భౌతిక కాస్త్ర వేగం కాకుండా. సామాన్యుడిగా ఆలోచించి చూడండి!"

"మనస్సు!" అప్రయత్నంగా అన్నారు మిడతంబొట్లు. అలా అంటూ వున్నప్పుడు మహాభారతంలో యక్ష ప్రశ్నలకు సమాధానం చెబుతూ వున్న యుధిష్ఠిరుడులా వున్నారాయన. ఏదో జ్ఞానోదయం అయినట్లయింది. భౌతిక శక్తులకు సాధ్యమనిపించే క్రియలెన్నో మనోశక్తితో సాధించ వచ్చునని వశిష్టాది మహామునులు నిరూపించేరే! అంటే, సనాతనులు చెప్పేవన్నీ పుత్ర పుక్కిటి పురాణాలు కావేమో! అంతర్గతంగా వున్న ఈ మనో శక్తిని కూడ గట్టి కేవలం ఇచ్చామాత్రకంగా మనశరీరంలో ఉత్పరివర్తనలు కల్పించ వచ్చునని ఈ మర్క ఆధునాతనులు కూడ వాదిస్తున్నారు. ఇవన్నీ పటిష్ఠం లేని సిద్ధాంతాలయితే, ఈ మనో శక్తికి వంబందించిన 'చెలిపోను' 'డివినేషన్' వంటి విషయాలమీద రష్యన్ కాస్త్రజ్ఞులు విరివిగా వశోధనలు ఎందుకు చేస్తారు? ఇలా మిడతంబొట్లుగారి మనస్సు పరిపరి విధాల పుగెడుతున్నది. అంతేకాని ఒక్క మాటయినా పైకి అనలేదు.

"అవును! మనోశక్తికి మించిన శక్తి మరొకటి లేదు. ఈ శక్తిని ఉపయోగించి వ్యాధి గ్రస్తులకి స్వస్థత చేకూర్చవచ్చు. వాకేతాలని ప్రసారం చెయ్యవచ్చు. భవిష్యత్కాలంలోకి చూడవచ్చు. అన్నిటి

కంటే ముఖ్యవిషయం ఈ శక్తిలో వార్తలని ప్రసారం చేసినప్పుడు, భాషతో ప్రమేయంలేదు. నిజానికి మీ భాష ఏమిటో కూడ మాకు తెలీదు. తెలియవలసిన అవసరం కూడ లేదు. మేము ప్రసారం చెయ్యదలుచుకున్న వార్త మీద మా వర్వేండ్రి యాల శక్తులని కేంద్రీకరిస్తాం. అప్పుడు, మా 'ఎంటెన'లద్వారా ఆ వార్తని ప్రసారం చేస్తాం."

"మీ వాకేతలు గమ్యస్థానం చేరిన తర్వాత వాటిని 'డికోడు' చేసి అర్థం చేసి కొనడం ఎలా?"

"ఇది చాలా మంచి ప్రశ్న. ఈ విషయంపై ఇంకా పరిశోధనలు చేస్తున్నాం. ప్రస్తుతం మా మనోశక్తిలో సగం వార్తని ప్రసారం చెయ్యడానికి, రెండవ సగం వార్తని డీకోడు చెయ్యడానికి, తిరిగి మీరిచ్చే సమాధానం రాబట్టడానికి వాడుతున్నాం. ఉదాహరణకి ప్రస్తుతం మా శక్తి మీ మస్తిష్కం మీద కేంద్రీకరించబడివుంది. ఈ సందర్భంలో, మా ఆలోచనలు మా మెదడులో ఎటువంటి విద్యుత్-రసాయనిక క్రియలని ప్రేరేపిస్తున్నాయో, వాటికి సాధారణమయిన విద్యుత్-రసాయనిక క్రియలు మీ మెదడులోని చక్షుశ్రవణ కేంద్రాలలో చెలరేగుతున్నాయి. మేము రేడియో కేంద్రం వార్తలని ప్రసారం చేసిన రీతిలో 'బ్రాడ్ కాస్ట్' చేస్తున్నాం కనుక, ఎవరి మెదడు మా 'ప్రిక్వెన్సీ'కి 'ట్యూన్' అయి వుంటుందో, వారికే మా వార్త చేరుతుంది. చేరినా, అందరికీ వాకే తంలోని విశేషమేమిటో అర్థం కాదు. వాకే తాన్ని డీకోడు చేసి వార్తని వైకీలాగే శక్తి ఏకాగ్రత ఎక్కువగా వున్నవారికే వుంటుంది. వారికే మా మనస్సులోని భావం వ్యక్తమవుతుంది. ఇటువంటి శక్తులలో ఏది లోపించినా మా ప్రేరణ, అర్థ రహితంగా వుంటుంది. ఉండడమే కాదు, కొందరు రోగ గ్రస్తులవలె కొన్ని బాహ్యంక్షణాలు ప్రదర్శించడం కూడ కద్దు. మా శక్తి తగ్గిపోతు....మీ జాగ్రత్తలో మీ...."

విశ్వాంతరాళం నుండి వచ్చిన శబ్దం కర్పూరం విండుకున్న హారతిలా హరించి పోయింది.

మిదతంబొట్లు మేష్టారు క్షణంపాలు నిశ్చేష్టులయి నిశ్శబ్దంగా కూర్చున్నారు.

దివినుండి భువికి వచ్చిన వార్త యొక్క సారాంశం ఆయన శరీరంలోని కణసారం లోకి నెమ్మదిగా ఇంకుతోంది.

పుట్టవర్తి సాయిబాబా గారి శక్తి ఎటు వంటిదో ఇప్పుడు మేష్టారుగారికి కొద్ది కొద్దిగా అర్థం అవుతున్నది. ఇటువంటి వద్దతి ఏదో ఒహటి లేకుండా, సాయిబాబా గారు ఇంగ్లీషువాడికి ఇంగ్లీషులోను, తెలుగు వాడికి తెలుగులోను, అరబ్ సోదరుడికి తమిళంలోను సమాధానం ఎలా చెప్పగలిగేరు? ఆయనని సంబోధించి ప్రశ్న అడక కుండానే, రాబోయే ప్రశ్నకి ఆయన ఒక సారి సమాధానం చెప్పేరుట! తపోశక్తి అంటే ఇదే కాబోయి. తపోశక్తి శరీరంలో ఉత్పరివర్తనలు కలిగించి వుండకపోతే, కాయనలుపుగా వుండే ముమ్మడివరం బాల యోగి పదహారోవన్నె బంగారపు చాయ లోకి ఎలా వచ్చాడు? పాశ్చాత్యులు, కాట్, ఎఫెక్ట్, అంటూ మనని తప్పుదారి తోక్కించారా! మన మహర్షులు మనం ఆసుకుంటున్నంతగా, ఉత్తకుంతలు కాదేమో!

నింత పాతబడ సాగింది మెల్లిగా. మేష్టారు తనకి తెలిసిన శాస్త్రాన్ని ఒక

అట్టి కథ

"పన్"

ముగ్గుం ముని సుందరి తన అవసాన క్షణం లో యములాడు వస్తే, ఆయన్ను పొగిడి, వరం తీసుకున్నది. తన వారసుల్లో ఋషి పుట్టేదాకా తన ఆయుష్షు ఉండేలాగా అమాయక యమ రాజు వరం ఇచ్చేసి, తర్వాత అవిద "ముని" మనవడు పుట్టేదాకా వెయిట్ చేశాడు.

అప్పుడుగానీ తెలియలేదు ఆయనకి సుందరముగారు తెలుగువారి వారసత్వ సంబంధాల మీద "పన్" (క్షేప) ప్లే చేసిందని తెలుసుకున్నాక, ఆయన ఆ విదను బాగా మెచ్చుకుని, మరి కొంత ఆయుష్షు దానం చేశాడు అ(రి)వార్డుగా.

—సుశీలాచంద్

సారి సింహావలోకనం చేసి చూసుకొన్నారు. ప్రొఫెసర్ చంద్రశేఖర్ సిద్ధాంతం ప్రకారం మన సూర్యుడి మనుగడకి ఎక్కడా దోకా లేదు. చంద్రశేఖర్ సిద్ధాంతంలో ఎక్కడయినా లోపం వుందా? అబ్బే! ఏథయి ఏళ్ళుగా చలామణి అవుతున్న సిద్ధాంతానికి నోబెల్ బహుమానం కూడ లభించింది. కాని, న్యూటన్ సిద్ధాంతానికి రెండు శతాబ్దాలు చలామణి అయిన తర్వాత అయిన్ స్టయిన్ చేత సవరించబడింది. అలా అయి వుండవచ్చు కదా ఇప్పుడు కూడ!

మన సూర్యుడు చంద్రశేఖర్ సిద్ధాంతానికి నిబద్ధుడు కాకుండా ప్రవర్తిస్తే పౌత్రకుటుంబం అంతా భస్మం అయి పోవచ్చు లేదా వ్యాకోచిస్తూ వున్న సూర్యుడి పరిధి లోపడి బుధ, శుక్ర గ్రహాలు బలికావచ్చు. తను ఇప్పుడు ఏ మేమి లెక్కలు వేసి చూసినా గతజంసేతు బందనమేనా? ప్రయోజనం వుంటుందా? ఈశ్వరేచ్ఛ ఎలాగున్నా, మానవ ప్రయత్నం మనం చెయ్యాలి! గణిత సమీకరణాల రూపంలో సూర్యమండలం యొక్క నమూనా ఒకటి తన దగ్గర వుంది. ఈ నమూనాని కంప్యూటరు మీద నడవడానికి తన దగ్గర ఒక క్రమణం కూడ వుంది కంప్యూటరు ఏమిటి చెబుతుందో చూద్దామని, ఆ క్రమణాన్ని వట్టుకొని కంప్యూటరు నెంటరు వైపు పరిగెత్తారు మిదతంబొట్లు. ప్రోగ్రాంని కంప్యూటరు నెంటరులో వదలి పెట్టి, రిజల్టు వచ్చేలోగా వుత్తినే కాలయాపన ఎందుకని శర్మ గారి క్లివిక్ కి వెళ్ళేరు.

డాక్టర్ శర్మ వైద్యుడే కాకుండా, చిరకాల మిత్రుడు, కుటుంబ స్నేహితుడూను. ఇద్దరూ రాజకీయాల దగ్గర నుండి వేదాంతం వరకూ అన్ని విషయాలూ చర్చిస్తారు. తన ఆరోగ్యానికేసు దోకా లేదన్న డీమాతోనూ, ఏదో బాతఖానీ వేద్దామన్న ఉద్దేశంతోనూ మిదతంబొట్లు గారు శర్మ గారి క్లివిక్ లో అడుగు పెట్టేరు. జరిగిన సంగతులన్నీ పూస గుచ్చినట్లు చెబుతూ వుంటే, శ్రద్ధగా విన్నారు శర్మ. డాక్టరు గారి ముఖ కళవళికలను బట్టి, ఆయన మనో భావాలని అకళింపు చేసుకొందామనుకొన్న మిదతంబొట్లు గారికి నిరాశే

మిగిలింది. శర్మ గారి ముఖం గంభీరంగా వుంది. ఇలా అన్నారు మేష్టారిలో:

“పైత్యం చేసిన వాడికి భూమి గిరున తిరుగుతూ వున్నట్లు కనిపిస్తుంది. దానిని ప్రయోజనాత్మకమయిన ఆధారంగా భావించి భూమి తిరుగుతున్నదీ అంటే మీరు ఒప్పుకుంటారా! అలాగని భూమి తిరగడం లేదని అనగలమా! కారణ-కార్య సంబంధం తార్కికంగా నిరూపించాలి కదా! మీవాడేదో ‘బ్రహ్మాండం బద్దలవుతున్నదీ’ అన్నాడని. ఆ విషయం వదేవదే ఆలోచించి, చిలవలు వలంతు వగటి కలలు కన్నారేమో!”

“నా ఊభ అంతా మానసిక మయిన దని, మీరింత తేలికగా తోపి పారేస్తారని నేను అనుకోలేదు.” మిదతంబొట్లు చిన్న బుచ్చుకున్నారు.

“కారీరకం కావచ్చు! మానసికం కావచ్చు! మంత్రం కావచ్చు. మీ వెనక వీధిలో వున్న సాయిబు చెడుపు, చిల్లంగీ అంటారే అలాంటి జుడ్ర విద్యని ఏదయినా మీ మీద ప్రయోగిస్తున్నారేమో! అనలు, మీరు మీ వెరటి వీధిలో పుల్లయ్య తోనో, మీకారు రైవరుతోనో మాట్లాడ లేదనీ, మీరు విన్నదీ, కన్నదీ, విశ్వాంత రాకపు తోతుల నుండి వచ్చిన దనడానికి రుజువేదీ!”

“వాళ్ళు వదకొండు శాంతి సంవత్సరాల దూరం నుంచి గోం వెడుతున్నామని అమోరిస్తున్నారు కదా?”

“నేనే శ్రీకృష్ణవరమాత్మని! నైకుంఠం నుండి మాట్లాడుతున్నాను అని నేనే

చెలిపోసులో మీకు చెబితే నమ్మేస్తారా?” నిలదీసి అడిగారు శర్మ. మేష్టారిగొంతుకలో వచ్చి వెంక్కాయ వద్దట్లయింది. అహం దెబ్బతింది. అయినా తమాయించుకొని వింటున్నారు.

“చూడండి! పైత్యం చేసివుండవచ్చు. ఏదయినా ఎంట్టి అయివుండవచ్చు. రేడియేషన్ దేమేటి మరొక పోసివిలిటి. ఏ నైరస్ లాంటిదో మీ మెదడులో దూరి హంగామా చేసి వుండవచ్చు. మరేదయినా అయివుండవచ్చు. వరీక్ష చేసిచూస్తే సరిపోతుందిగా”

వరీక్ష అనేసరికి మిదతంబొట్లుగారికి కొద్దిగా భయం వేసింది. “కాలు బెణికితే. ఇదేదో రూమేటిక్ హార్ట్ డిసీజ్ లా వుంది. ఓవెన్ హార్ట్ సర్జరీ చెయ్యాలి అన్నాడట. మీ లాంటి నైడ్యుడే!” ఇండాకటి కుక్క కాటుకి చెప్పుదెబ్బ కొట్టేరు మిదతంబొట్లు.

డాక్టర్ శర్మ నిశ్చలంగా వున్నారు. “చూడండి! మన సూర్యుడు వదకొండు ఏళ్ళకొకసారి విపరీతంగా ప్రవర్తిస్తూ వుంటాడని మీరే చెప్పేరు. ఈ సమయంలో, ఆకాశంనుండి అనేక రకాల వర మాణు కిరణాలు, కాస్మిక్ కిరణాలు, మన భూగ్రహాన్ని విపరీతమయిన వేగంతో ఢీకొంటాయని కూడ మీరే నాకుచెప్పేరు. ఈ ఏకాదశవర్ష చక్రంలోకి సూర్యుడు ఈ మధ్యనే ప్రవేశించాడు కదా. ఈ సందర్భంలో ఒక కాస్మిక్ కిరణం మీ మెదడులో దూరి....”

“కాస్మిక్ కిరణాలు ఇంత హడావుడి చేస్తాయంటారా?” మొదటిసారిగా

మిదతంబొట్లుగారి కంఠంలో మొండి తనం అదృశ్యమయి, ఆతృత గోచరించింది.

ఈ ప్రశ్నకి సమాధానంగా డాక్టరు అగ్గిపుల్ల గీసారు. దాని అంతరార్థం ఏమిటా అని మిదతంబొట్లు విస్తుపోయి చూస్తున్నారు.

“ఈ వెలుగు మీ కంటిలో రెటీనామీద పడుతుంది. రెటీనా ఈ వెలుగుని విద్యుత్ వాకేతంగా మార్చి, నేత్రనాడి ద్వారా, మెదడులోని ‘కపాలాస్తికతమ్మి’ అనే భాగానికి వంపుతుంది. ఈ విద్యుత్ వాకేతం, అక్కడ కొన్ని విద్యుత్ రసాయనిక క్రియలని ప్రేరేపించి, మీరు ఈ వెలుగుని చూస్తూవున్న భ్రమ కల్గిస్తుంది. ఇప్పుడు మీరు కళ్ళు మూసుకొనివున్నారనుకోండి. ఏదో ఒక విధంగా ఇంబాకటి రసాయనిక క్రియని నేను మీ మెదడులో ప్రేరేపించే ననుకొండి. ఇప్పుడు కూడ మీరు దీపాన్ని ‘చూస్తూవున్నట్లు’ భ్రాంతి పడతారు. అవునా?”

తార్కికంగా వున్న డాక్టరు గారి వాదనని ఖండించ లేక పోయారు మిదతంబొట్లు. “ఏ కాస్మిక్ కిరణమో, వైరస్ వంటిదో ఒకటి నా మెదడులో చేరి, అక్కడరసాయనికక్రియలని ప్రేరేపించి, నాకీ ‘హల్లూసినేషన్’ కల్గిస్తున్నాడంటారు?”

“మీరలా ఆదైర్యవడి పోకండి. మీరీ ఉదయంనిన్నవన్నీ ఏ కారణంచేతనయినా సంభవించ వచ్చని చెబుతున్నానంటే, ముందు సేంద్రియ లోపం ఏదీ లేదని తేల్చుకోవాలి కద!”

“సేంద్రియ లోపం ఏదీ లేదని ఒక వేళ తేలితే, అప్పుడు నేను మరొక ప్రశ్నలలోని ప్రాణులతో మాట్లాడినట్లు ఒప్పుకుంటారా?”

“అలాగని నేననలేదే! సేంద్రియ లోపం లేకపోతే మానసిక దోషం ఏదయినా ఉండేమో చూడాలి అదీ లేక పోతే మీయింటి వెనక సాయిబు ఏమిటి చేస్తున్నాదో చూడాలి. ఇలా ఒకటి, ఒకటి ఎరిమినేట్ చేసిన తర్వాత సంగతి తర్వాత చూద్దాం.”

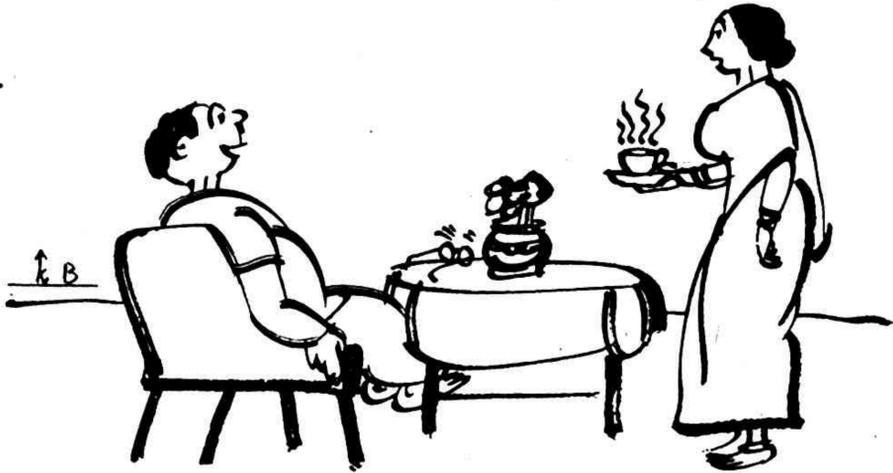
మిదతంబొట్లు నీరుగారి పోయేరు. డాక్టరు మాత్రం తాను మరునాడు మిదతంబొట్లు గారి మీద చెయ్యవలసిన వరీక్షల

రంభ యాత్రయే వచ్చింది! ఇంకాస్యేపాగివే ఊర్వశి, యేనకలు కూడా వస్తారేమో...!!

ఈజోలు టాండగ
తావం కంటం?

అప్పుడు యింకా తవ్వకం...
కను దంగళ్ళుండ!

జాదితా ఒకటి నర్సీ కి కేట్ చేస్తున్నారు. ఆయన వరన చూసేసరికి, మిదతంబొట్లు గారు గుండె అంటే రాయి చేసికొని వింటున్నారు గాని, శరీరంలో మరొహటి ఏదో దాం అవుగ్గా వున్నట్లు అనిపించింది. బరువుగా కాళ్ళిచ్చుకొంటూ ఇల్లు చేరు కున్నారు. కంప్యూటరు నెట్లకు వెళ్ళడం మాటే మరచి పోయారు.

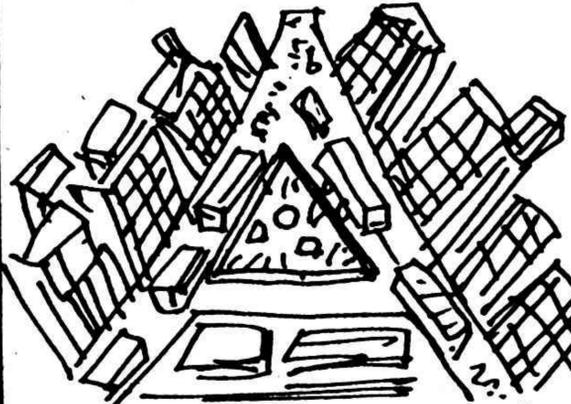
మరునాడు ఉదయం ఎనిమిదయే సరి కల్లా మిదతంబొట్లు క్లినిక్ లో కాలవెట్టారు. సూడులు, గొట్టాలు వట్టుకొని నర్సులు చుట్టూ మూగారు. రక్తపు పోటు, నాడి, హృదయ స్పందనం, ఇ. ఫి. జి. వగయి రాయి గుండెకి దోకా లేదని తేల్చివేశాయి. బ్లడ్ టెస్ట్, గ్లూకోజ్ టోరెన్స్ టెస్టులలో కూడ నెగేసేరు. జ్వరకి తీగలు తగిలించి ఇ. ఇ. జి. తీసేరు. మెదడులోని విద్యుత్ రసాయనిక క్రియలన్నీ సవ్యంగానే జరుగు తున్నాయన్నారు. కంటి డాక్టరు వచ్చి, రెండు కళ్ళూ పరీక్ష చేసేరు. ఎడమ కన్నులో రెటీనా, అప్టిక్ నెర్వ్ సరిగ్గానే వున్నా. ఎండువల్లనో సరిగా రెస్పాండ వటం లేదన్నారు. అంటే కుడి మెదడులో ఏమయినా లోపం వుండవచ్చునేమోనని అనుమానం వుండన్నారు. కాని కుడి మెదడులో ఎక్కడ ?

మెదడులో ఈ చెవి నుండి ఆ చెవి వరకు వున్న మేర కొంత దానిని చలనపు చార అంటారు. శరీరాంగం కదలికని కంట్లోయ చేసే భాగాలన్నీ ఈ చార వెంబడి వున్నాయి ఈ చార మెదడుని 'ముఖం', 'వెనుక' భాగాలుగా విడగొడు తుంది. ఎడమ మెదడు ముందు భాగంలో వాక్ కేంద్రం వుంది. మిదతంబొట్లు గారి

మాటలో లోపం లేదు కనుక, వైద్యులు కుడి వైపు కేంద్రీకరించేరు. చలనపుచార వెనుక భాగంలో, దారిని అనుకుని, చెవు లోపై న, మెదడు కిరువక్కలా శ్రవణ కేంద్రాలున్నాయి. ఈ శ్రవణ కేంద్రం నుండి అలా మెదడు వెనకకి వెళితే కపాలాస్తిక తమ్మి అనే భాగం వస్తుంది. ఈ తమ్మి వెనుక భాగంలో దృష్టికేంద్రం వుంటుంది. కంటి నుండి ఈ దృష్టి కేంద్రం వరకు హరివిల్లు ఆకారంలో వంకరగా ఒక గీత గీస్తే, ఆ గీత శ్రవణ కేంద్రాన్ని త గులుతూ, 'వెర్సికేవై కాల్యం' అనే భాగం లోంచి, 'ఏంగ్యులర్ గై రస్' అనే భాగం లోంచి

చిటుకులు :
సర్కారు ప "సండు"

దొరుకుగా వుందని వీదికి అటూ యిటూ ఇండ్లు పడగొట్టి వెడల్పు చేశారు

అందంకోసం మళ్ళీ రోడ్డు మధ్యలో రిద్చిన్ పార్కు వేసి యిరుకు చేశారు;
— భండారు వర్వతాలరావు

వెతుకుంది. దృష్టి కేంద్రంలో జరిగే రసాయనిక క్రియలవల్ల పొడ చూపే దృక్పానికి సంబంధించిన స్వరాలని ఈ "ఏంగ్యులర్ గై రస్" పృష్టిస్తుంది. ఈ భాగాలలో ఏది రోగగ్రస్తమయినా, మిదతం బొట్లు గారికి కనిపించినవీ, వినిపించినవీ జరగడానికి అవకాశం లేక పోలేదు.

న్యూరో సర్జన్ కళ్ళు మరొక సారి పరీక్ష చేశారు. కళ్ళలోని కండరాలు బలంగానే వున్నాయి. వాటి రిఫ్లెక్సెస్ కూడ చాల బాగున్నాయి. మెదడుకి రక్తాన్ని తీసితేళ్ళే గళరమనిలో ప్రవాహం బలంగా వుంది. ఇక ఈ కపాలాస్తిక తమ్మిని కంచు కాగడా వేసి వెతకాలి. ఆదోక బ్రహ్మ ప్రయత్నం.

నర్సీ వచ్చి 'బెక్వీషియం పెర్ బెక్ నెచేట్' ఒక జబ్బిలోకి ఇంజెక్షన్ ఇచ్చింది. ఆ మందు రక్త ప్రవాహంతోపాటు మెదడు లోకి వెళ్ళగానే, ఒక రకం తెమెరాతో బుర్రకి వివిధ కోణాలనుండి పొబోలు తీసేరు. తర్వాత ఏంజియోగ్రామ్ తీసేరు. ఈ రెండు రకాల పొబోలను పరీక్షించి, ఈ ఏంగ్యులర్ గై రస్ ప్రాంతంలో చిన్న వాపు వున్నట్లు నిశ్చయించేరు. అక్కడే ఏదో దోషం వుండి వుండాలి. అది ఎంత హాని చేస్తుందో, అవాపే మిదతంబొట్లు గారి లక్షణాలకి కారణమో, ఇథమిద్ధంగా మాత్రం నిశ్చయించలేకపోయేరు. "ఎక్స్ ప్లోరేటోరీ సర్జరీ" అవసరం అన్నారు.

శస్త్రచికిత్సలో లాభాలెన్ని వున్నాయో, వస్తాయి అన్నే వున్నాయి. మెదడులో దరి దాపు అంగుళంలోతు గొయ్యి తవ్వాలి ఆ గోతిగుండా వైద్యుడు వేలిని పోవించి, ఆ తమ్మిని పరీక్షించి చూడాలి. ఆ గొయ్యి వెళ్ళే మార్గంలోనే దృష్టి కేంద్రం వుంది. కనుక శస్త్రచికిత్స వల్ల దృష్టి శాశ్వతంగా పోయే అవకాశం వుంది. నిజానికి మాన వుడి మస్తిష్కం యొక్క కట్టడి పరిపూ ర్ణంగా అర్థంకాలేదు. పొరపాటు జరిగితే ప్రాణహానే సంభవించవచ్చు ఏమీ చెయ్యి కుండా నిర్లక్ష్యం చేస్తే మరేమి ముప్పు వస్తుందో ముందు గొయ్యి, వెనుక నుయ్యి, అన్నివిషయాలూ కూలంకషంగా చర్చించి అతిరి నిశ్చయం మిదతంబొట్లు గారి భుజ వ్యంధాలమీద పడేశారు.

బరువయిన హృదయంతో మిదతం

బొట్లు ఇట్లు చేరుకునే వేళకి చుక్క పొడి చింది. క్లినిక్ లో జరిగిన తతంగం అంతా పూసగుచ్చినట్లు సంసారంలోని సభ్యులందరికీ చెప్పేయి. ఆపరేషన్ సనేమిరా వల్ల కాదన్నాడు నాన్నగారు. అసలు ఈ ఇంగ్లీషు డాక్టర్లకే వైద్యం చెయ్యడంరాదు పొమ్మన్నాడు ఇటువంటి జబ్బులని లొంగ దీయడానికి హోమియోపతిలో రాంబాణం లాంటి మందుంది అన్నాడు. ఏదో సీసా వట్టుకొచ్చి ఆరగంటకి మూడేసి మాత్రలు చొప్పున వచ్చుకోమన్నాడు. ఎందుకయినా మంచివని కుర్రాడి జాతకం చూడకం మొదలు పెట్టేయి. మామ్మ ఆవధానికి కబు రంపింది.

జాతకాన్ని బాగా పరికించిన తర్వాత నాన్నగారు తీర్మానించేడు. "అష్టమాధిపతి అయిన కుజుడు. అష్టమము జూచుట చేత నున్నా. ఆయుఃకారకుడయిన శనిశుభక్షేత్ర మందుండి గురుశుక్రకులమధ్య యుండుట చేతనున్నా. లగ్నాధిపతి లగ్నమందుండి, శుభ సంబంధియై శుభాచ్ఛాదన యందుం డుట చేతనున్నా. ఆయుస్థానాధిపతికి శుభ సంబంధముండుట చేతనున్నా. జాతకుడికి దీర్ఘాయుష్షు. కనుక మనవాడికి ఏమీ ఫరవా లేదు."

"ప్రాణాలతో బ్రతికున్నంత మాత్రాన సరిపోతుందా? కాల్సా, చెయ్యి ఆడకుండా, తోటకూరకాడలా జీవితాంతం మంచం మీద మూలుగుతూ పడి వుండ వలసి వస్తే?" అంటూ అమ్మ కొంచెం కోపమూ, కంగారు మేళవించింది.

ఈ కోణం నుండి జాతకాన్ని మరో సారి చూసి, వీలయితే మరమ్మత్తు చేద్దా మని నిశ్చయించు కొన్నారు. ఈ లోగా ఆవధాని ఆంజనేయ దండకం చదువుతూ రానే వచ్చేడు. సాయిబు కాదు కదా! ఆ సాయిబు తాత కూడ తన మనవణ్ణి ఏమీ చెయ్యలేదని సవాలు చేసింది మామ్మ. ఈ తతంగం అంతా ఆయేసరికి ఆర్థ రాత్రి కాచింది చీకట్లో చుక్కలు నల్లటి ముఖమర్ గుడ్డమీద జల్లిన వజ్రాల్లా ధగధగ మెరుస్తూన్నాయి. మామ్మ గట్టిగా ఆవలిచి "రామస్కంధం, హనుమంతం వై నతేయం వృకోదరం..." అంటూ అందరికీ గుక్కనైట్ చెప్పేస్తున్నది

"మందు ఏమయినా గుణం చేసిందిరా

నన్నా" అంటూ నాన్నగారు మరో మోతాడు వేసికోమని పెరటి వాకిట్లో పడు కున్న మిడతంబొట్లు గారి దగ్గరకు వస్తున్నారు.

మిడతంబొట్లు తృప్తి పడి ఒక్కసారి మంచం మీద నుండి కిందకి గెంతారు. లిప్త మాత్రంలో వాకిలి అంతా పట్ట వగలలా అయిపోయింది. ఆకాశంలో అంత వరకూ కనిపించి కనిపించనంతగా మిణుక్కు. మిణుక్కుమంటూ మెరుస్తూ వున్న నక్షత్రం ఒకటి అకస్మాత్తుగా ఎన్నో బొట్లకాంతితో ప్రకాశించ సాగింది. ఏసు క్రీస్తు జన్మించిన తరుణంలో నాజరత్ లో కనిపించిన తారలా మిలమిలా మెరిసి పోయిందా నక్షత్రం.

"అప్పుడే తెల్లార గట్ట అయి పోయిందరా" అంటూ మామ్మ కూడ వాకిట్లోకి వచ్చింది.

"అవతార పురుషుడెవరో పుడుతున్నా డురా!" అన్నారు నాన్న గారు.

మిడతంబొట్లుగారి మనోవీధిలో తగు కుక్కన మెరుపు మెరిసింది.

"రాంగ్ నెంబర్ నాన్నగారూ. రాంగ్ నెంబర్" అన్నాడు ఆయన అప్రయ త్నంగా.

మిడతంబొట్లుగారి మాటలలోని అంత రార్థం ఎవరికీ అర్థం కాలేదు.

"అదే, నాన్నగారు. ఇప్పుడు మనం చూస్తున్న నక్షత్రం నోవాగా మారి పేలి పోయింది. నేను పొద్దుట నుండి ఎంటూ వున్న మాటలు, దృశ్యాలు మన భూలోకా నికి వుద్దేశించినవి కావు. ఒక నక్షత్ర మండలం నుండి మరొక నక్షత్ర మండ లానికి ఎవరో వార్త పంపుతూ వుంటే. అప్రయత్నంగా నేను ఆవార్తని "ఇంటర్ వెస్ట్" చేశాను. ఇది మనకి రావలసిన "కార్" కాదు."

ఈ తండ్రి కొడుకుల సంభాషణ మామ్మగారికి మాత్రం అర్థం అవలేదు. ఎందుకొచ్చిన గొడవని.... "శయనేయః స్మరేన్నిత్యం. దుస్వప్నస్తస్య నశ్యతి" అనిశ్లోకాన్ని పూర్తిచేసి పడకకి ఉప క్రమించింది.

ఇందిరా మందిర సభ

బ్రిటీషల భీమవరం కళా స్రవంతి వారి ఆచార్యంలో ఇందిరా మందిర సభ జరి గింది.

ఈ సభలో శ్రీ కె. వెంకటశివయ్య డాక్టర్ జం ధ్యా ల మహాశివంకర్. డాక్టర్ ప్రసాదరాయ కులవతి. శ్రీ ప్రతాప వెంకట సుబ్రహ్మణ్య శర్మ. శ్రీ మొవ్వ వృషాద్రిపతి. డాక్టర్ ధారా రామనాథ శాస్త్రి. శ్రీ ఎస్. రాజన్నకవి. శ్రీ కృష్ణ మూర్తి. శ్రీమతి ఎం. సత్యవతి పాల్గొ న్నారు.

విజ్ఞప్తి

నేను కీ ర్షిశేషులు మొక్కపాటి నరసింహ శాస్త్రిగారి రచనలమీద పరిశోధన చేస్తు న్నాను. నాకు ఈ క్రింది రచనలు లభించ లేదు. 1. పిలక (కథ). 2. మిస్ మనోహరి

సమాచారము

(నవల), 3. సుబ్బారాయుడు. 4. సత్యంవద 5. స్వయంవరం (నాటికలు).

ఎవరి దగరె నా ఉన్నట్లయితే దయతో నాకు పంపవలసినదిగా కోరుతున్నాను. నా అవసరం తీరగానే జాగ్రతగా తిరిగి పంపగలను. లేదా నాకు తెలిపినచో నేను వచ్చి ఫోటో స్టాంప్ కాపీ తీసుకోవడంగాని. వ్రాసుకోవడంగాని చెయ్యగలను. ఇందుకు సాహితీమిత్రులు సహకరించ ప్రార్థన. నా చిరునామా: నలుకు రి రాంబాబు. డోర్ నెంబర్-11-9-1/ఎ. సమితి ఆఫీసు వద్ద. రామిరెడ్డిపేట, నరసరావుపేట.

శ్రీ సలాది కనకారావుకి

"ఉపన్యాస కేసరి" ఓరుదు

బ్రిటీషల విశాఖ ప్రేమ సమాజం ఆవరణలో "సలాది కవితా సంచిక" అవిష్కరణ సభ జరిగింది. శ్రీ కర్రా గోపాలం ఈ సభకు అధ్యక్షత వహించారు ముఖ్య అతిథి శ్రీరామచంద్రయ్య కవి సంచికను అవిష్కరించారు. ఈ సభలో రచయిత సలాది కనకారావుకు "ఉపన్యాస కేసరి" బిరుదు ప్రధానం చేశారు.

